

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/352**
(2017. gada 15. februāris),
ar ko izveido ostas pakalpojumu sniegšanas sistēmu un kopīgos noteikumus par ostu finanšu
pārredzamību
(Dokuments attiecas uz EEZ)
(OV L 57, 3.3.2017., 1. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► M1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/697 (2020. gada 25. maijs)	L 165	7	27.5.2020.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES)
2017/352**

(2017. gada 15. februāris),

**ar ko izveido ostas pakalpojumu sniegšanas sistēmu un kopīgos
noteikumus par ostu finanšu pārredzamību**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu nosaka:
 - a) ostas pakalpojumu sniegšanas sistēmu;
 - b) kopīgus noteikumus par finanšu pārredzamību un par ostas pakalpojumu un ostas infrastruktūras lietošanas maksām.
2. Šo regulu piemēro šādu kategoriju ostas pakalpojumu (“ostas pakalpojumi”) sniegšanai ostas teritorijā vai ūdens pievadceļā uz ostu:
 - a) degvielas uzņemšana;
 - b) kravas apstrāde;
 - c) tauvošana;
 - d) pasažieru pakalpojumi;
 - e) kuģu atkritumu un kravu atlieku savākšana;
 - f) loča pakalpojumi; un
 - g) vilkšana.
3. Regulas 11. panta 2. punktu piemēro arī bagarēšanai.
4. Šo regulu piemēro visām Eiropas transporta tīkla jūras ostām, kas uzskaitītas Regulas (ES) Nr. 1315/2013 II pielikumā.
5. Dalībvalstis var nolemt šo regulu nepiemērot visaptverošā tīkla jūras ostām, kas atrodas tālākajos reģionos, kuri minēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantā. Ja dalībvalstis nolemj nepiemērot šo regulu šādām jūras ostām, tās šādu lēmumu paziņo Komisijai.
6. Dalībvalstis šo regulu var piemērot arī citām jūras ostām. Ja dalībvalstis nolemj piemērot šo regulu citām jūras ostām, tās savu lēmumu paziņo Komisijai.

▼B

7. Šī regula neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/23/ES ⁽¹⁾ un 2014/24/ES ⁽²⁾ un Direktīvu 2014/25/ES.

*2. pants***Definīcijas**

Šajā regulā:

- 1) “degvielas uzņemšana” ir cietas, šķidrās vai gāzveida degvielas vai jebkura cita tāda enerģijas avota nodrošināšana, ko izmanto ūdens transportlīdzekļa dzinējā, kā arī vispārīga un specifiska enerģijas nodrošināšana ūdens transportlīdzeklī, kamēr tas atrodas piestātnē;
- 2) “kravas apstrāde” ir tādas kravas organizēšana un apstrāde starp to vedošo ūdens transportlīdzekli un krastu, kura var būt importa, eksporta vai tranzīta krava, ietverot kravas apstrādi, piestiprināšanu, atsaitēšanu, iekraušanu, transportēšanu un pagaidu uzglabāšanu attiecīgajā kravas apstrādes terminālī, un tieši saistīta ar kravas pārvadāšanu, bet izņemot, ja vien dalībvalsts nenosaka citādi, uzglabāšanu, izsaiņošanu, atkārtotu iesaiņošanu vai jebkurus citus pievienotās vērtības pakalpojumus, kas saistīti ar minēto kravu;
- 3) “kompetentā iestāde” ir jebkura publiska vai privāta struktūra, kas, pārstāvot vietēju, reģionālu vai valsts līmeni, ir tiesīga saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai instrumentiem kopā ar ostas pārvaldes iestādi vai tās vietā veikt darbības, kas saistītas ar ostas darbību organizēšanu un administrēšanu;
- 4) “bagarēšana” ir smilts, nogulšņu vai citu vielu aizvākšana no gultnes ūdens pievadceļā uz ostu vai ostas teritorijā, kura ir ostas pārvaldes iestādes kompetencē, tostarp aizvākto materiālu likvidēšana, lai ūdens transportlīdzekļi varētu piekļūt ostai; tā ietver gan sākotnējo aizvākšanu (kapitālā bagarēšana), gan kārtējo bagarēšanu, kas tiek veikta, lai saglabātu ūdens pievadceļu pieejamu, bet tas nav lietotājam piedāvāts ostas pakalpojums;
- 5) “ostas pārvaldes iestāde” ir publiska vai privāta struktūra, kuras mērķis vai kuras pilnvaras saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai instrumentiem ir vietējā līmenī veikt – neatkarīgi no tā, vai kopā ar citām darbībām vai atsevišķi, – ostas infrastruktūras administrēšanu un pārvaldīšanu un vienu vai vairākus šādus uzdevumus attiecīgajā ostā: koordinēt ostas satiksmi, pārvaldīt ostas satiksmi, koordinēt attiecīgajā ostā esošo operatoru darbības un/vai kontrolēt attiecīgajā ostā esošo operatoru darbības;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

▼B

- 6) “tauvošana” ir pietauvošanas un attauvošanas pakalpojumi, tostarp pārvietošana gar pietātņi, kas vajadzīgi ūdens transportlīdzekļa drošai darbībai ostas iekšienē vai ūdens pievadceļā uz ostu;
- 7) “pasažieru pakalpojumi” ir pasažieru, to bagāžas un to transportlīdzekļu organizēšana un apkalpošana starp vedošo ūdens transportlīdzekli un krastu un ietver arī personas datu apstrādi un pasažieru pārvešanu attiecīgā pasažieru termināļa robežās;
- 8) “loča pakalpojums” ir ūdens transportlīdzekļa pavadona pakalpojums, ko veic locis vai loču stacija nolūkā nodrošināt ūdens transportlīdzekļa drošu ienākšanu ostā vai iziešanu no tās pa ūdens pievadceļu vai drošu navigāciju ostā;
- 9) “ostas infrastruktūras lietošanas maksa” ir maksa, ko iekasē, lai sniegtu tiešu vai netiešu labumu ostas pārvaldes iestādei vai kompetentajai iestādei, par infrastruktūras, iekārtu un pakalpojumu izmantošanu, tostarp par attiecīgās ostas ūdens pievadceļu izmantošanu, kā arī par piekļuvi pasažieru apkalpošanai un kravu apstrādei, bet tā neietver samaksu par zemes nomu un līdzvērtīgas maksas;
- 10) “kuģu atkritumu un kravu atlieku savākšana” ir kuģu atkritumu uzņemšana vai kravu atlieku uzņemšana ar jebkuru stacionāru, peldošu vai pārvietojamu iekārtu, kas spēj uzņemt šādus atkritumus vai atliekas, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/59/EK (1);
- 11) “ostas pakalpojumu maksa” ir maksa, ko iekasē par labu ostas pakalpojumu sniedzējam un ko maksā attiecīgā pakalpojuma lietotāji;
- 12) “ostas pakalpojumu līgums” ir oficiāla un juridiski saistoša vienošanās vai akts ar līdzvērtīgu juridisku spēku, kurš noslēgts starp ostas pakalpojumu sniedzēju un ostas pārvaldes iestādi vai kompetento iestādi un kura priekšmets ir viena vai vairāku ostas pakalpojumu sniegšana, neskarot ostas pakalpojumu sniedzēju izraudzīšanās veidu;
- 13) “ostas pakalpojumu sniedzējs” ir fiziska vai juridiska persona, kas par atlīdzību sniedz vai vēlas sniegt vienas vai vairāku kategoriju ostas pakalpojumus;
- 14) “sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības” ir prasība, kas definēta vai noteikta, lai nodrošinātu tos vispārējas nozīmes ostas pakalpojumus vai darbības, ko operators, ja tas ņemtu vērā savas komerciālās intereses, neuzņemtos vai neuzņemtos tādā pašā mērā vai ar tādiem pašiem nosacījumiem;

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/59/EK (2000. gada 27. novembris) par ostas iekārtām, kas paredzētas kuģu atkritumu un kravu atlieku uzņemšanai (OV L 332, 28.12.2000., 81. lpp.).

▼B

- 15) “tuvsatiksmes kuģošana” ir kravas un pasažieru pārvietošana pa jūru starp ostām, kas atrodas Eiropas ģeogrāfiskajās robežās, vai starp šīm ostām un ostām, kas atrodas valstīs ārpus Eiropas, kurām ir slēgtas jūras piekrastes līnija, kas robežojas ar Eiropu;
- 16) “jūras osta” ir sauszemes un ūdens teritorija, ko veido tāda infrastruktūra un aprīkojums, lai principā būtu iespējama ūdens transportlīdzekļu pieņemšana, iekraušana tajos un izkraušana no tiem, preču uzglabāšana, minēto preču pieņemšana un piegāde un pasažieru, apkalpes un citu personu iekāpšana un izkāpšana, un cita infrastruktūra, kas nepieciešama transporta operatoriem ostas teritorijā;
- 17) “vilkšana” ir palīdzība, kas sniegta ūdens transportlīdzeklim, izmantojot velkoni, lai nodrošinātu drošu ienākšanu ostā vai iziešanu no tās vai drošu navigāciju ostā, palīdzot ūdens transportlīdzeklim veikt manevrus;
- 18) “ūdens pievadceļš” ir piekļuve ostai pa ūdeni no atklātas jūras, piemēram, ostas pieejas, kuģu ceļi, upes, jūras kanāli un fjordi, ar nosacījumu, ka šāds ūdensceļš ietilpst ostas pārvaldes iestādes kompetencē.

II NODAĻA

OSTAS PAKALPOJUMU SNIEGŠANA

3. pants

Ostas pakalpojumu organizācija

1. Piekļuvi tirgum, lai sniegtu ostas pakalpojumus jūras ostās, saskaņā ar šo regulu var pakļaut:

- a) ostas pakalpojumu sniegšanas minimālajām prasībām;
- b) ostas pakalpojumu sniedzēju skaita ierobežošanai;
- c) sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām;
- d) ar iekšējiem operatoriem saistītiem ierobežojumiem.

2. Dalībvalstis var savos valsts tiesību aktos nolemt vienai vai vairākām ostas pakalpojumu kategorijām nepiemērot jebkuru no 1. punktā minētajiem nosacījumiem.

3. Noteikumi par piekļuvi ostas telpām, iekārtām un aprīkojumam ir taisnīgi, pamatoti un nediskriminējoši.

▼B*4. pants***Ostas pakalpojumu sniegšanas minimālās prasības**

1. Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde var prasīt ostas pakalpojumu sniedzējiem, tostarp apakšuzņēmējiem, ievērot minimālās prasības, lai veiktu attiecīgo ostas pakalpojumu.

2. Minimālās prasības, kas paredzētas 1. punktā, var attiekties tikai uz:

a) ostas pakalpojumu sniedzēja, tā personāla vai tādu fizisko personu, kuras faktiski un nepārtraukti pārvalda ostas pakalpojumu sniedzēja darbības, profesionālo kvalifikāciju;

b) ostas pakalpojumu sniedzēja finansiālajām spējām;

c) aprīkojumu, kas nepieciešams, lai nodrošinātu attiecīgo ostas pakalpojumu normālos un drošos apstākļos, un spējām uzturēt šo aprīkojumu vajadzīgajā līmenī;

d) attiecīgā ostas pakalpojuma pieejamību visiem lietotājiem, visās pietātnēs un bez pārtraukuma visu diennakti, visu gadu;

e) atbilstību prasībām par kuģošanas drošību vai par drošību un drošumu attiecībā uz ostu vai piekļuvi ostai, tās iekārtām, aprīkojumu un darba ņēmējiem un citām personām;

f) atbilstību vietējām, valsts, Savienības un starptautiskajām vides prasībām;

g) atbilstību sociālās un darba tiesību jomas pienākumiem, kurus piemēro attiecīgās ostas dalībvalstī, tostarp piemērojamo koplīgumu noteikumiem, apkalpes komplektēšanas prasībām un prasībām attiecībā uz jūrnīku darba un atpūtas stundām un piemērojamiem noteikumiem par darba inspekcijām;

h) ostas pakalpojumu sniedzēja labu reputāciju, kā noteikts saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem labas reputācijas jomā, ņemot vērā jebkādu imperatīvus iemeslus, kas liek apšaubīt ostas pakalpojumu sniedzēja uzticamību.

3. Neskarot 4. punktu, ja dalībvalsts uzskata, ka ir jānosaka karoga prasība, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību 2. punkta g) apakšpunktam attiecībā uz ūdens transportlīdzekļiem, kurus lielākoties izmanto vilkšanas vai tauvošanas darbībām tās teritorijā esošajās ostās, tā informē Komisiju par savu lēmumu, pirms tā publicē paziņojumu par līgumu vai, ja nav paziņojuma par līgumu, pirms tā nosaka karoga prasību.

4. Minimālās prasības:

a) ir pārredzamas, objektīvas, nediskriminējošas, samērīgas un attiecas uz konkrētā ostas pakalpojuma kategoriju un veidu;

▼B

b) tiek ievērotas līdz brīdim, kad izbeidzas tiesības sniegt ostas pakalpojumu.

5. Ja minimālās prasības ietver īpašas zināšanas par vietējiem apstākļiem, ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde nodrošina, ka pastāv adekvāta piekļuve informācijai saskaņā ar pārredzamiem un nediskriminējošiem nosacījumiem.

6. Gadījumos, kas paredzēti 1. punktā, ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde publicē minimālās prasības, kas minētas 2. punktā, un procedūru, ar kuru piešķir tiesības sniegt ostas pakalpojumus saskaņā ar minētajām prasībām, līdz 2019. gada 24. martam vai minimālās prasības, kuras ir piemērojamas pēc minētā datuma, – vismaz trīs mēnešus pirms dienas, sākot ar kuru minētās prasības ir jāpiemēro. Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde par jebkurām kritēriju un procedūru izmaiņām laikus informē ostas pakalpojumu sniedzējus.

7. Šo pantu piemēro, neskarot 7. pantu.

*5. pants***Atbilstības minimālajām prasībām nodrošināšanas procedūra**

1. Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde pret ostas pakalpojumu sniedzējiem izturas pārredzami, objektīvi, nediskriminējoši un samērīgi.

2. Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde piešķir vai atsaka piešķirt tiesības sniegt ostas pakalpojumus, pamatojoties uz minimālajām prasībām, kas noteiktas saskaņā ar 4. pantu, saprātīgā termiņā, kas jebkurā gadījumā nepārsniedz četrus mēnešus no pieprasījuma par šādu tiesību piešķiršanu un vajadzīgo dokumentu saņemšanas.

3. Visus šādus ostas pārvaldes iestādes vai kompetentās iestādes atteikumus pienācīgi pamato, balstoties uz 4. panta 2. punktā izklāstītajām minimālajām prasībām.

4. Ja ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde ierobežo vai izbeidz tiesības sniegt ostas pakalpojumu, to visos gadījumos pienācīgi pamato, un tas notiek saskaņā ar 1. punktu.

*6. pants***Ostas pakalpojumu sniedzēju skaita ierobežojumi**

1. Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde var ierobežot konkrēta ostas pakalpojuma ostas pakalpojumu sniedzēju skaitu viena vai vairāku turpmāk minēto iemeslu dēļ:

a) sauszemes vai piekrastes teritorijas nepietiekamība vai to rezervēta izmantošana ar noteikumu, ka ierobežojums ir saskaņā ar lēmumiem vai plāniem, par kuriem vienojusies ostas pārvaldes iestāde un vajadzības gadījumā arī visas citas publiskās iestādes, kuras ir kompetentas saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

▼B

- b) šādas ierobežošanas trūkums kavē izpildīt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, kā tas noteikts 7. pantā, tostarp, ja šāds trūkums rada pārāk augstas izmaksas ostas pārvaldes iestādei, kompetentajai iestādei vai ostas lietotājiem saistībā ar šādu saistību izpildi;
- c) šādas ierobežošanas trūkums ir pretrunā vajadzībai garantēt drošas, neapdraudētas vai videi nekaitīgas ostas darbības;
- d) ostas infrastruktūras specifika vai ostas satiksmes raksturs neļauj ostā darboties vairākiem ostas pakalpojumu sniedzējiem;
- e) ja saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES 35. pantu ir konstatēts, ka ostu nozare vai apakšnozare kopā ar saviem ostas pakalpojumiem dalībvalstī veic darbību, kas ir tieši pakļauta konkurencei saskaņā ar minētās direktīvas 34. pantu. Tādā gadījumā nepiemēro šā panta 2. un 3. punktu.

2. Lai ieinteresētajām personām dotu iespēju saprātīgā termiņā iesniegt savus komentārus, ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde katru priekšlikumu ierobežot ostu pakalpojumu sniedzēju skaitu saskaņā ar 1. punktu kopā ar tāda priekšlikuma pamatojumu publicē vismaz trīs mēnešus pirms lēmuma ierobežot ostas pakalpojumu sniedzēju skaitu pieņemšanas.

3. Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde publicē pieņemto lēmumu ierobežot ostas pakalpojumu sniedzēju skaitu.

4. Ja ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde nolemj ierobežot ostas pakalpojumu sniedzēju skaitu, tā veic atlases procedūru, kurā var piedalīties visas ieinteresētās personas un kura ir nediskriminējoša un pārredzama. Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde publicē informāciju par sniedzamo ostas pakalpojumu un par atlases procedūru un nodrošina, ka visām ieinteresētajām personām ir efektīvi pieejama visa būtiskā informācija, kas tām ir nepieciešama pieteikumu sagatavošanai. Ieinteresētajām personām tiek dots pietiekami ilgs laikposms, lai tās varētu veikt pilnvērtīgu novērtējumu un sagatavot savus pieteikumus. Parastos apstākļos šāds laikposms ir ne īsāks kā 30 dienas.

5. Šā panta 4. punktu nepiemēro gadījumos, kas minēti šā panta 1. punkta e) apakšpunktā un 7. punktā un 8. pantā.

6. Ja ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde ostas pakalpojumus sniedz pati vai izmantojot juridiski patstāvīgu vienību, kuru tā tieši vai netieši kontrolē, attiecīgā dalībvalsts veic šādus pasākumus, kādi ir vajadzīgi, lai novērstu interešu konfliktus. Ja šādu pasākumu nav, pakalpojumu sniedzēju skaits nav mazāks par diviem, ja viens vai vairāki no 1. punktā uzskaitītajiem iemesliem neattiecas uz pakalpojumu sniedzēju skaita ierobežojumu līdz vienam pakalpojumu sniedzējam.

▼B

7. Dalībvalstis var nolemt, ka tās visaptverošā tīkla ostas, kuras neatbilst Regulas (ES) Nr. 1315/2013 20. panta 2. punkta b) apakšpunkta kritērijiem, var ierobežot pakalpojumu sniedzēju skaitu konkrētam ostas pakalpojumam. Dalībvalstis par šādu lēmumu informē Komisiju.

*7. pants***Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības**

1. Dalībvalstis var nolemt ostas pakalpojumu sniedzējiem uzlikt ar ostas pakalpojumiem saistītas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības un var uzticēt ostas pārvaldes iestādei vai kompetentajai iestādei tiesības uzlikt šādas saistības, lai nodrošinātu vismaz vienu no turpmāk minētajiem elementiem:

- a) ostas pakalpojuma pieejamību visiem ostas lietotājiem, visās pietātnēs bez pārtraukuma visu diennakti, visu gadu;
- b) pakalpojuma pieejamību visiem lietotājiem ar vienlīdzīgiem noteikumiem;
- c) pakalpojuma cenas pieejamību konkrētu kategoriju lietotājiem;
- d) ostas darbību drošumu, drošību vai vides ilgtspēju;
- e) adekvātu transporta pakalpojumu nodrošināšanu sabiedrībai; un
- f) teritoriālo kohēziju.

2. Šā panta 1. punktā minētās sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības ir skaidri definētas, pārredzamas, nediskriminējošas un pārbaudāmas, un tās visiem ostas pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, garantē vienlīdzīgu piekļuvi.

3. Ja dalībvalsts nolemj piemērot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības vienam un tam pašam pakalpojumam visās savās jūras ostās, uz kurām attiecas šī regula, tā paziņo minētās saistības Komisijai.

4. Gadījumā, ja ostas pakalpojumi, par kuriem ir noteiktas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, tiek pārtraukti vai ja ir tūlītējs risks, ka tas varētu notikt, ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde var veikt ārkārtas pasākumu. Ārkārtas pasākums var izpausties kā tieša piešķiršana, uzdotot pakalpojuma sniegšanu citam pakalpojumu sniedzējam uz laikposmu līdz diviem gadiem. Minētajā laikposmā ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde vai nu sāk jaunu procedūru, lai izvēlētos ostas pakalpojumu sniedzēju, vai piemēro 8. pantu. Kolektīvā protesta rīcība, kas notiek saskaņā ar valsts tiesību aktiem, nav uzskatāma par ostas pakalpojumu sniegšanas pārtraukumu, attiecībā uz kuru var veikt ārkārtas pasākumu.

8. pants

Iekšējais operators

1. Neskarot 6. panta 6. punktu, ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde var nolemt ostas pakalpojumu sniegt pati vai izmantot juridiski patstāvīgu vienību, kuru tā kontrolē līdzīgi tam, kā tā kontrolē savas struktūrvienības, ar noteikumu, ka 4. pantu vienlīdzīgi piemēro visiem operatoriem, kuri sniedz attiecīgo ostas pakalpojumu. Šādā gadījumā šīs regulas nolūkos ostas pakalpojumu sniedzēju uzskata par iekšējo operatoru.

2. Uzskata, ka ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde kontrolē juridiski patstāvīgu vienību līdzīgi tam, kā tā kontrolē savas struktūrvienības, tikai tad, ja tai ir izšķiroša ietekme uz attiecīgās juridiskās vienības stratēģiskajiem mērķiem un svarīgiem lēmumiem.

3. Gadījumos, kas paredzēti 6. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā, iekšējam operatoram ir atļauta ostas pakalpojuma sniegšana tikai tajā ostā vai ostās, kurā vai kurās tam uzdota ostas pakalpojuma sniegšana.

9. pants

Darbinieku tiesību aizsardzība

1. Šī regula neskar dalībvalstu sociālo un darba tiesību normu piemērošanu.

2. Neskarot Savienības un valsts tiesību aktus, tostarp piemērojamus koplīgumus starp sociālajiem partneriem, ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde prasa, lai izraudzītais ostas pakalpojumu sniedzējs nodrošinātu personālam darba apstākļus saskaņā ar piemērojamiem sociālās un darba tiesību jomas pienākumiem un ievērotu sociālos standartus, kas izklāstīti Savienības tiesību aktos, valsts tiesību aktos vai koplīgumos.

3. Ja koncesijas vai publiska līguma piešķiršanas dēļ mainās ostas pakalpojumu sniedzējs, ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde var prasīt, lai līdzšinējā ostas pakalpojumu sniedzēja tiesības un pienākumi, kas izriet no darba līguma vai no darba attiecībām, kā definēts valsts tiesību aktos, un ir spēkā minēto izmaiņu dienā, tiktu nodoti jaunizraudzītajam ostas pakalpojumu sniedzējam. Šādā gadījumā personālam, ko pakalpojumu sniegšanai pieņēmis līdzšinējais pakalpojumu sniedzējs, nodrošina tādas pašas tiesības kā tās, ko personāls būtu tiesīgs izmantot, ja būtu notikusi uzņēmuma īpašumtiesību nodošana Direktīvas 2001/23/EK nozīmē.

4. Ja saistībā ar ostas pakalpojumu sniegšanu notiek personāla nodošana, konkursa dokumentos un ostas pakalpojumu līgumos iekļauj attiecīgā personāla sarakstu un norāda pārredzamu sīki izklāstītu informāciju par personāla līgumtiesībām un par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem uzskata, ka darbinieki ir saistīti ar ostas pakalpojumiem.

▼B*10. pants***Atbrīvojumi**

1. Šī nodaļa un 21. pants neattiecas uz kravu apstrādi, pasažieru pakalpojumiem un loča pakalpojumiem.
2. Dalībvalstis var nolemt šo nodaļu un 21. pantu piemērot loča pakalpojumiem. Dalībvalstis par šādu lēmumu informē Komisiju.

III NODAĻA

FINANŠU PĀRREDZAMĪBA UN AUTONOMIJA*11. pants***Finansiālo attiecību pārredzamība**

1. Finansiālās attiecības starp publiskām iestādēm un ostas pārvaldes iestādē vai citu vienību, kas sniedz ostas pakalpojumus tās uzdevumā, kura saņem publiskos līdzekļus, uzskaites sistēmā atspoguļo pārredzamā veidā, lai skaidri parādītu:

- a) publiskos līdzekļus, ko publiskās iestādes dara tieši pieejamus attiecīgās ostas pārvaldes iestādēm;
- b) publiskos līdzekļus, ko publiskās iestādes dara pieejamus ar publisko uzņēmumu vai publisko finanšu iestāžu starpniecību; un
- c) lietojumu, kuram minētie publiskie līdzekļi ir piešķirti.

2. Ja ostas pārvaldes iestāde, kas saņem publiskos līdzekļus, pati sniedz ostas pakalpojumus vai veic bagarēšanu vai cita vienība tās uzdevumā sniedz šādus pakalpojumus, tā uzskaita minēto publiski finansēto ostas pakalpojumu vai bagarēšanu atsevišķi no uzskaites par citām tās veiktām darbībām tā, lai:

- a) pareizi piešķirtu vai sadalītu visas izmaksas un ieņēmumus, pamatojoties uz konsekventi ievērotiem un objektīvi pamatotiem izmaksu uzskaites principiem; un
- b) skaidri definētu izmaksu uzskaites principus, saskaņā ar kuriem tiek kārtota atsevišķa uzskaitē.

3. Publiskie līdzekļi, kas minēti 1. punktā, ietver pamatkapitāla un kvazikapitāla līdzekļus, neatmaksājamas dotācijas, dotācijas, kas atmaksājamas vienīgi atsevišķos gadījumos, aizdevumus, tostarp pārtēriņa kredītus un kapitālieguldījumu kreditēšanu, garantijas, kuras publiskās iestādes sniedz ostas pārvaldes iestādei, un jebkāda cita veida publisko finansiālo atbalstu.

4. Ostas pārvaldes iestāde vai cita vienība, kas tās uzdevumā sniedz ostas pakalpojumus, glabā informāciju par finansiālām attiecībām, kas minēta šā panta 1. un 2. punktā, piecus gadus, sākot no tā finanšu gada beigām, uz kuru attiecas minētā informācija.

▼B

5. Ostas pārvaldes iestāde vai cita vienība, kas tās uzdevumā sniedz ostas pakalpojumus, oficiālas sūdzības gadījumā un pēc pieprasījuma dara pieejamu attiecīgās dalībvalsts atbildīgajai iestādei 1. un 2. punktā minēto informāciju un visu papildu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai pienācīgi izvērtētu iesniegtos datus un novērtētu atbilstību šai regulai saskaņā ar konkurences noteikumiem. Šādu informāciju atbildīgā iestāde pēc pieprasījuma dara pieejamu Komisijai. Informāciju nosūta trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma dienas.

6. Ja ostas pārvaldes iestāde vai cita vienība, kas tās uzdevumā sniedz ostas pakalpojumus, nav saņēmusi publiskus līdzekļus iepriekšējos pārskata gados, bet tā sāk gūt labumu no publiskiem līdzekļiem, tā piemēro 1. un 2. punktu, sākot ar grāmatvedības gadu pēc publisko līdzekļu pārveduma.

7. Ja publiskie līdzekļi tiek izmaksāti kā kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, tos norāda atsevišķi attiecīgajos kontos, un tos nevar pārvest nevienam citam pakalpojumam vai uzņēmējdarbības veidam.

8. Dalībvalstis var nolemt šā panta 2. punktu nepiemērot tām savām visaptverošā tīkla ostām, kas neatbilst Regulas (ES) Nr. 1315/2013 20. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem, ja tas rada nesamērīgu administratīvu slogu, ar noteikumu, ka uzskaites sistēmā arī turpmāk tiek nodrošināta pilnīga pārredzamība attiecībā uz jebkādiem saņemtiem publiskajiem līdzekļiem un to izlietojumu ostas pakalpojumu sniegšanā. Dalībvalstis par šādu lēmumu iepriekš informē Komisiju.

*12. pants***Maksas par ostu pakalpojumiem**

1. Maksas par pakalpojumiem, ko sniedz iekšējais operators saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, maksas par loča pakalpojumiem, kas nav pakļautas efektīvai konkurencei, un ostas pakalpojumu sniedzēju iekasētās maksas, kas minētas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā, nosaka pārredzamā, objektīvā un nediskriminējošā veidā, un tās ir samērīgas ar sniegto pakalpojumu izmaksām.

2. Ostas pakalpojumu maksu maksājumu var iekļaut pārējos maksājumos, piemēram, ostas infrastruktūras lietošanas maksu maksājumā. Šādā gadījumā ostas pakalpojumu sniedzējs un, vajadzības gadījumā, ostas pārvaldes iestāde nodrošina, lai ostas pakalpojuma lietotājs joprojām varētu viegli identificēt ostas pakalpojuma maksas apjomu.

3. Ostas pakalpojumu sniedzējs oficiālas sūdzības gadījumā un pēc pieprasījuma dara pieejamu attiecīgās dalībvalsts atbildīgajai iestādei jebkuru vajadzīgo informāciju par tiem elementiem, kas kalpo kā pamats, lai noteiktu to ostas pakalpojumu maksu struktūru un apmēru, uz kurām attiecas 1. punkts.

13. pants

Maksas par ostas infrastruktūras lietošanu

1. Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu iekasēta ostas infrastruktūras lietošanas maksa. Tas neliedz ostas pakalpojumu sniedzējiem, kas izmanto ostas infrastruktūru, iekasēt ostas pakalpojumu maksas.

2. Ostas infrastruktūras lietošanas maksu maksājumu var iekļaut citos maksājumos, piemēram, ostas pakalpojumu maksu maksājumā. Šādā gadījumā ostas pārvaldes iestāde nodrošina, lai ostas infrastruktūras lietotājs joprojām varētu viegli identificēt ostas infrastruktūras lietošanas maksas apjomu.

3. Lai veicinātu efektīvu infrastruktūras lietošanas maksu iekasēšanas sistēmu, ostas infrastruktūras lietošanas maksu struktūru un apmēru nosaka saskaņā ar attiecīgās ostas komercstratēģiju un investīciju plāniem un ievēro konkurences noteikumus. Attiecīgā gadījumā šādās maksās ievēro arī vispārējās prasības, kas noteiktas attiecīgās dalībvalsts vispārējās ostu politikas satvarā.

4. Neskarot 3. punktu, ostas infrastruktūras lietošanas maksas var atšķirties saskaņā ar attiecīgās ostas ekonomisko stratēģiju un tās telpiskās plānošanas politiku, kas *inter alia* ir saistīta ar konkrētām lietotāju kategorijām, vai lai veicinātu ostas infrastruktūras efektīvāku izmantošanu, tuvsatiksmes kuģošanu vai uzlabotu ekoloģiskos raksturlielumus, transporta operāciju energoefektivitāti vai oglekļa dioksīda emisiju efektivitāti. Kritēriji, ko izmanto šādu atšķirību noteikšanai, ir pārredzami, objektīvi un nediskriminējoši un saskanīgi ar konkurences tiesībām, tostarp noteikumiem par valsts atbalstu. Ostas infrastruktūras lietošanas maksās var ņemt vērā ārējās izmaksas, un tās var atšķirties atbilstīgi komercprakse.

5. Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde nodrošina, lai ostas lietotāji un ostas lietotāju pārstāvji vai apvienības tiktu informēti par ostas infrastruktūras lietošanas maksu būtību un apmēru. Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde nodrošina, lai ostas infrastruktūras lietotāji tiktu informēti par visām izmaiņām ostas infrastruktūras lietošanas maksu būtībā vai apmērā vismaz divus mēnešus pirms dienas, kad minētās izmaiņas stājas spēkā. Ostas pārvaldes iestādei vai kompetentajai iestādei neprasa atklāt maksu atšķirības, kas panāktas individuālās sarunās.

6. Ostas pārvaldes iestāde oficiālas sūdzības gadījumā un pēc lūguma dara pieejamu attiecīgās dalībvalsts atbildīgajai iestādei 4. un 5. punktā minēto informāciju un visu vajadzīgo informāciju par elementiem, kas kalpo par pamatu ostas infrastruktūras lietošanas maksu struktūras un apjoma noteikšanai. Minētā iestāde šo informāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu Komisijai.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGIE UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Personāla apmācība

Ostas pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka darbinieki saņem vajadzīgo apmācību, lai iegūtu zināšanas, kas ir būtiskas to darbā, īpašu uzmanību pievēršot darba aizsardzības aspektiem, un ka apmācības prasības tiek regulāri atjauninātas, lai atbilstu tehnoloģijas inovācijas izvirzītajiem uzdevumiem.

15. pants

Apspriešanās ar ostas lietotājiem un citām ieinteresētajām personām

1. Ostas pārvaldes iestāde saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem apspriežas ar ostas lietotājiem par tās maksu iekasēšanas politiku, tostarp gadījumos, uz kuriem attiecas 8. pants. Šāda apspriešanās ietver jebkuras būtiskas izmaiņas ostas infrastruktūras lietošanas maksās un ostas pakalpojumu maksās tajos gadījumos, kad iekšējie operatori sniedz ostas pakalpojumus saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām.

2. Ostas pārvaldes iestāde saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem apspriežas ar ostas lietotājiem un citām attiecīgām ieinteresētajām personām par būtiskiem jautājumiem, kas ir tās kompetencē, attiecībā uz:

- a) ostas pakalpojumu koordinēšanu ostas teritorijā;
- b) pasākumiem, lai uzlabotu savienojumus ar iekšzemi, tostarp pasākumiem, lai attīstītu un uzlabotu dzelzceļa un iekšzemes ūdensceļu transportu;
- c) administratīvo procedūru efektivitāti ostā un pasākumiem, lai tās vienkāršotu;
- d) vides jautājumiem;
- e) teritorijas plānošanu; un
- f) pasākumiem, ar kuriem garantē drošību ostas teritorijā, tostarp, vajadzības gadījumā, ostas darba ņēmēju darba aizsardzību.

3. Ostas pakalpojumu sniedzēji ostas lietotājiem dara pieejamu adekvātu informāciju par ostas pakalpojumu maksu būtību un apjomu.

4. Ostas pārvaldes iestāde un ostas pakalpojumu sniedzēji, pildot pienākumus saskaņā ar šo pantu, ievēro komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāti.

▼B*16. pants***Sūdzību izskatīšana**

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai tiktu ieviesta efektīva procedūra to sūdzību izskatīšanai, kuras rodas saistībā ar šīs regulas piemērošanu tās jūras ostās, uz kurām attiecas šī regula.
2. Sūdzības izskata veidā, kas izvairās no interešu konfliktiem un kas funkcionāli nav atkarīgs ne no vienas ostas pārvaldes iestādes vai ostas pakalpojumu sniedzējiem. Dalībvalstis nodrošina, lai pastāvētu efektīvs funkcionāls nodalījums starp sūdzību izskatīšanu, no vienas puses, un ostu īpašumtiesībām un pārvaldību, ostas pakalpojumu sniegšanu un ostu lietošanu, no otras puses. Sūdzību izskatīšana ir objektīva un pārredzama, un tajā pienācīgi ņem vērā tiesības brīvi veikt darījumdarbību.
3. Sūdzības iesniedz tajā ostas dalībvalstī, kurā uzskata, ka strīds ir izcēlies. Dalībvalstis nodrošina, lai ostu lietotāji un citas attiecīgās ieinteresētās personas tiktu informētas par to, kur un kā iesniegt sūdzību un kuras iestādes ir atbildīgas par sūdzību izskatīšanu.
4. Par sūdzību izskatīšanu atbildīgās iestādes vajadzības gadījumā sadarbojas savstarpējas palīdzības nolūkos strīdos, kuros iesaistītas puses, kas veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs.
5. Par sūdzību izskatīšanu atbildīgās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarotas prasīt ostu pārvaldes iestādēm, ostas pakalpojumu sniedzējiem un ostas lietotājiem sniegt tām informāciju, kas ir nepieciešama sūdzības sakarā.
6. Par sūdzību izskatīšanu atbildīgās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarotas pieņemt lēmumus, kam ir saistošs spēks, kurus attiecīgā gadījumā var pārskatīt tiesa.
7. Dalībvalstis informē Komisiju par sūdzību izskatīšanas procedūru un par 3. punktā minētajām iestādēm līdz 2019. gada 24. martam un pēc tam – par visām izmaiņām minētajā informācijā. Komisija šādu informāciju publicē savā tīmekļa vietnē un regulāri atjaunina to.
8. Dalībvalstis vajadzības gadījumā apmainās ar vispārīgu informāciju par šā panta piemērošanu. Komisija atbalsta šādu sadarbību.

*17. pants***Atbildīgās iestādes**

Dalībvalstis nodrošina, lai ostu lietotāji un citas attiecīgās ieinteresētās personas tiktu informētas par atbildīgajām iestādēm, kas minētas 11. panta 5. punktā, 12. panta 3. punktā un 13. panta 6. punktā. Dalībvalstis arī līdz 2019. gada 24. martam informē Komisiju par minētajām iestādēm un pēc tam – par visām izmaiņām minētajā informācijā. Komisija šādu informāciju publicē savā tīmekļa vietnē un regulāri atjaunina to.

▼ B*18. pants***Pārsūdzība**

1. Jebkurai pusei, kurai ir leģitīmas intereses, ir tiesības pārsūdzēt lēmumus vai atsevišķus pasākumus, ko saskaņā ar šo regulu pieņēmusi ostas pārvaldes iestāde, kompetentā iestāde vai kāda cita atbildīgā valsts iestāde. Pārsūdzības struktūras ir neatkarīgas no iesaistītajām pusēm, un tās var būt tiesas.

2. Ja 1. punktā minētā pārsūdzības struktūra pēc būtības nav tiesu iestāde, tā savu lēmumu iemeslus norāda rakstveidā. Tās lēmumus arī var pārsūdzēt valsts tiesā.

*19. pants***Sankcijas**

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis par minētajiem pasākumiem paziņo Komisijai līdz 2019. gada 24. martam un nekavējoties ziņo par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas skar šos pasākumus.

*20. pants***Ziņošana**

Komisija ne vēlāk kā 2023. gada 24. martā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību un ietekmi.

Minētajā ziņojumā ņem vērā progresu, kas panākts ES ostu nozares sociālā dialoga komitejas satvarā.

*21. pants***Pārejas pasākumi**

1. Šo regulu nepiemēro ostas pakalpojumu līgumiem, kuri noslēgti pirms 2017. gada 15. februāra un kuru termiņš ir ierobežots.

2. Ostas pakalpojumu līgumus, kuri noslēgti pirms 2017. gada 15. februāra un kuru termiņš nav ierobežots vai kuriem ir līdzīga iedarbība, groza, lai tie atbilstu šai regulai 2025. gada 1. jūlijā.

▼ M1

3. Neatkarīgi no 13. panta 1., 3. un 4. punkta, ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu atcelt, apturēt, samazināt vai atlikt ostas infrastruktūras lietošanas maksu maksājumus par laiku no 2020. gada 1. marta līdz 2020. gada 31. oktobrim. Dalībvalstis var lemt, ka šādi lēmumi ievēro prasības, kas minētajam nolūkam

▼ M1

noteiktas valsts tiesību aktos. Ostas infrastruktūras lietošanas maksu maksājumu atcelšanu, apturēšanu, samazināšanu vai atlikšanu visiem ostas lietotājiem, no kuriem iekasējamas ostas infrastruktūras lietošanas maksas, nosaka pārredzamā, objektīvā un nediskriminējošā veidā.

Ostas pārvaldes iestāde vai kompetentā iestāde nodrošina, lai ostas lietotāji un ostas lietotāju pārstāvji vai apvienības tiktu attiecīgi informēti. Divu mēnešu termiņu, kas minēts 13. panta 5. punktā, nepiemēro.

▼ B*22. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 24. marta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.